

Furmann Imre

AZ ÚT VÉGE

A fában van a bizonyosság:
Belőle készül a kereszt.

A vasban a bizonyosság:
Belőle készülnek a szegek.

Szénaitlat? Ólmeleg?

Csak kereszték, csak szegek.
Csak ajkakra fagyott szó.
Csak szemekbe dermedt rémület.

Az út végén az Isten is
Mindegyik arcát eltakarja,
Hátat is fordít, úgy tesz,
Mintha fontosabb dolga akadna.

Fábri Péter

HÚS-VÉR VERS

Mi is a hús? A DNS regénye,
emberenként más és naponta más,
az áthatolhatatlan semmi fénye,
rejtélyből, titokból jó nagy rakás;

rengeteg víz – de mi a víz? Csak két gáz –
– és mi a gáz? Apró molekulák,
amelyeket az entrópia szétráz,
bár őrzik őket fura figurák,

akiket majd egy szarkofágosz szétrág,
e hús-zabáló fa- vagy kőedény,
de mi a hús? És aki ezen méléz,
miből van? Miből vagyok akkor én?

Miből? Mintából. Jelből. Szerkezetből.
De mégis, milyen jel az, ami fáj?
Mi sír a struktúrában? A jelekből
hogyan lesz változó-egyforma táj?

Ami lényeges, mind anyagtalan,
de csak az anyagban lesz látható,
a zene szerkezete hangtalan,
de csak a hangokban lesz hallható,

a mondatok értelme szótlán, néma,
de csak szavak által lesz érthető,
nincsen *igazabb semmi*, mint a séma,
e lét-dirigáló nem létező.

Mert mi a ház? A falak? Az üres tér?
És ez a számítógép micsoda?
Ki élsz, miféle jelekben születél,
és vajon pusztá hely ez a „hova”?

Milyen hangszeren játszik a karmester,
a zenekar hogy szólna nélküle?
Miből van egyre több milliárd ember,
húsból? Rejtélyből? Szeme és füle

mit érzékel? Anyagtalan titokként
körültünk lebegő *lényeket*,
vagy illatos, szagló, bűdös sok embert,
a hús-vér valóságot, lényeket?

Konklúzióm, konklúzióm de bús:
csak burjánzik és csak rohad a hús.

Szőke György

„PONTOSAN, SZÉPEN...”

Vagy húsz éve többen is, főként szülők, fordultak a József Attilával foglalkozó szakemberekhez, miután a gyerek iskolai füzetének elejére illett biggyeszteni azt a József Attila-idézetet, amelyet sem a gyerekek, sem ők nem találtak a verskötetben. Ami nem is volt csoda: a két sort kiragadták szövegkörnyezetükből, a kezdő sorok mintha nem is lettek volna: „*Ne légy széles. / Bár a munkádon más keres –, / dolgozni csak pontosan, szé-*